

Sygn. akt IV KO 121/19

ZARZĄDZENIE

Dnia 5 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

W związku z pismem M. M. z dnia 6 sierpnia 2019 r. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym, co do niego, w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II K (...) zawierającym sygnalizację (art. 9 § 2 k.p.k.),

nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie wskazanego wyżej postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

W realiach sprawy brak jest podstaw do podjęcia działań z urzędu przez Sąd Najwyższy w przedmiocie wznowienia postępowania.

Skazany M. M. upatruje zaistnienia w sprawie uchybienia, o którym mowa w art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. – czyli przedawnienia karalności czynów mu przypisanych, stanowiącego bezwzględny powód odwoławczy (por. art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k.)

Wskazać należy, obrońca skazanego M. M. w złożonej w dniu 23 sierpnia 2019 r. kasacji od wyżej wymienionego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) zarzucił naruszenie prawa procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k., w sytuacji, gdy doszło do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. i co za tym idzie przedawnienia karalności czynów zarzucanych.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2020 r. skazany M. M. został poinformowany, że do jego sygnalizacji, co do wznowienia postępowania z urzędu, Sąd Najwyższy odniesie się po rozpoznaniu kasacji jego obrońcy (k. 65 i k. 66).

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV KK 127/20, oddalił kasację obrońcy skazanego M. M. jako oczywiście bezzasadną.

Zgodnie z treścią art. 542 § 4 k.p.k. wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.

W realiach przedmiotowej sprawy poza sporem jest, że zarzut zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. został rozpoznany przez Sąd Najwyższy, gdyż kasację oparto na takim właśnie zarzucie. Kasacja obrońcy skazanego M. M. została przez Sąd Najwyższy rozpoznana w dniu 2 lutego 2021 r. Sąd Najwyższy nie podzielił argumentacji kasacji obrońcy skazanego M. M., iż doszło do przedawnienia karalności czynów przypisanych temu skazanemu, albowiem oddalił tę kasację jako oczywiście bezzasadną. (por. odpis postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV KK 127/20 – k. 75).

W uchwale składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48, wyrażono pogląd, że w postępowaniu o wznowienie postępowania, ujętym w art. 542 § 3 k.p.k., istnieje zawsze możliwość wykorzystania inicjatywy stron w celu usunięcia rzeczywistych uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. Pełne zastosowanie znajduje tu instytucja przewidziana w art. 9 § 2 k.p.k., umożliwiająca stronie wystąpienie z wnioskiem (sygnalizacją) o dokonanie czynności z urzędu. Ta inicjatywa, w razie potwierdzenia zaistnienia wskazanego uchybienia, może prowadzić do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego, zaś w braku zaistnienia uchybienia skutkującego obowiązkiem wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego, nie wymaga wydania orzeczenia stwierdzającego, że wskazywana usterka nie występuje.

W tej sytuacji, w niniejszej sprawie, można byłoby zatem poprzestać jedynie na pisemnym poinformowaniu M. M. o braku podstaw do wszczęcia postępowania wznowieniowego z urzędu, jednakże za celowe uznano decyzję o braku prawnych podstaw do wszczęcia postępowania wznowieniowego z urzędu podjąć w formie niezaskarżalnego zarządzenia.

